1e Jaargang, nummer 10, 30 mei 2025

Het Magazijn

Blad van de Nederduits gereformeerde kerk, de moederkerk van Nederland sinds de 1570-er jaren.
Zusterblad van de bladen De Nieuwe Doleantie, Refo Tijd en Geestelijke Opvoeding.

In dit nummer : Het Schlinkiaans-Steenblokkiaans fundament van de Nederduits gereformeerde kerk, Korte verklaring van Rivieren 3:1-10, De rivier des hemels, en Calvijn en Pighius

---

HET SCHLINKIAANS-STEENBLOKKIAANS FUNDAMENT VAN DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK

Wat we om ons heenzien zijn gimmicks. Er zit geen leven in. Het is propaganda. Als kind moet je er zo snel mogelijk toe ontwaken. Kinderen mogen niet voorgelogen worden. Ik moest er helemaal alleen achter komen. Kinderen worden in grote leugens opgevoed. Zonde wordt verheerlijkt, schoongepraat en vervolgens verdraaid. De alarmisten krijgen de zak toegeschoven.

Heksentraining is volop in gang onder mannen. Ze willen voor wat voor morbide redenen dan ook hun rimpels trainen. Ze zijn geobsedeerd met rimpels. Het is pensioneringsdrang, en daar krijgen ze voor betaald. Het gaat dan voornamelijk om buikrimpels, borstrimpels en armrimpels. Het is allemaal om de aandacht op henzelf te richten. Als ‘kijk wat ik allemaal durf.’ Ze gaan ver in hun godslastering door het lichaam zo te manipuleren tot rimpels. Ze vermoorden het kind in hen. Het is een nieuwe vorm van opgeblazenheid : ‘Kijk, ik ben gepensioneerd op jonge leeftijd.’ Hevig trots zijn ze erover. Iedere vorm van nederigheid, zachtmoedigheid en tederheid wordt uitgebant uit hun leven door de rimpeltraining. Het is één van de ergste mentale ziektes van deze tijd. Men noemt het bodybuilding en fitness. Het is geen reformatie, maar deformatie. De zonde is in deze tijd tot een piek gekomen, tot volkomen krankzinnigheid. Het wordt kinderen geleerd dat het de normaalste zaak van de wereld is om rimpels te trainen, om God te lasteren, de schepping te verwoesten. Alleen maar opdat het ego groter kan worden en God vergeten kan worden. De nieuwe bijbel waarschuwt ernstig tegen deze zaken.

Wat moeten we dan doen ? We kennen de serie ‘Veelvuldig vragen naar de weg’ van de predikant J.H. Velema, en dat is wat we moeten doen. De wereld is de weg kwijt, en dan moet je de weg terug vragen, maar vraag het niet aan de wereld, want de wereld is verdwaasd, en probeert een knalproduct te verkopen voor nog meer waanzucht, nog meer zelfbevrediging en nog meer vernietiging. De zonde is tot een hoogtepunt gekomen. Men schaamt zich er niet meer voor. En het is zo absurd en gedegradeerd geworden dat men is gekomen tot het aanbidden en eten van uitwerpselen en het aanbidden van rimpels en het fokken ervan. Het is het absolute toppunt van godslastering in deze tijd.

Wij mogen niet samenwerken met de zonde en zelfverheerlijking. Laten we zoeken naar de innerlijke nederigheid die de Heere ons altijd heeft voorgehouden, het pad van het vernederde en geslachte lam. Laten we in vreze en beven vasthouden aan de pinnen door het vlees, in aanvaarding, opdat we niet meegeoordeeld worden met de ten top gestegen arrogantie van de zonde van deze moderne tijd. Men aanbidt zijn zonde en zijn krankzinnigheid, en het is ook de kerk al binnen gesijpeld. Juist de kerk. De kerk is onder deze dingen in slaap gedut. Men heeft het onderscheidingsvermogen niet. Het volk is zoals de oude profeten stelden ten gronde gegaan door een gebrek aan kennis.
Schaamteloos feest de gemeente des Heeren mee met werelds gemak en wereldse oppervlakkigheden, de afleiders en verleiders van het postmoderne tijdperk. Zij heeft daarmee een hoerenloon.

De stropdas is geen vervanging, mensen. Dat is ander soort werelds gevlei. Als je goed oplet en deze gimmicks ziet, zoals het eten en voeden van lijken, het aanbidden en trainen van rimpels onder mannen, dan zie je altijd een groep dansende oude mannen met stropdassen hier omheen die hier een handeltje in zien, als vliegen op de stront. Hier is bedrog op bedrog.

En dan maakt men Jezus Christus tot een snelle afgod, door het kruis, de lijdensweg des Heeren steeds verder weg te schuiven. Men wil met pensioen. Men wil rimpels. Men wil niet de werken des Heeren doen, en zo verkoopt men overmatig de genade drugs. Wij gebruikten en gebruiken Yeshua als voorbeeld en principe, maar ze hebben Jezus Christus tot een snelle hoer gemaakt, en zeer goedkoop. Het is een schande. Ze hebben tempelhoererij gepleegd. Ze hebben Jezus Christus losgemaakt van zijn achtergrond, van het voorbeeld en het principe, en ze hebben het geasfalteerd tot een snelweg. Het is bloedschande. Ze hebben het tot

een persoonscultus gemaakt. Nu is de smalle weg weg. De enge poort hebben ze weggedrukt. Dat wilden ze niet meer. Ze wilden een Jezus als sinterklaas, die ze van stal konden halen wanneer ze wilden. De mens is geheel van God los.

Dan moet je vragen naar de weg. Veelvuldig vragen naar de weg. Dan moeten we weer terug naar het evangelie wat door de Schlinkianen werd gepredikt, over het kruis en het lijden des Heeren, en daaraan deelhebben. Dat was de beweging van de Maria zusters, van de paaskerk des Heeren. Maar dan ben je er nog niet. Je moet dan staan op zondag 1 en de grootte van de zonde, van het bedrog en de ellende onder ogen komen om die Laodiceaanse ketenen door te kunnen hakken. Dan moet je terug naar het Steenblokkiaanse evangelie van 1953, want mensen, het is te zoet geworden.

We staan daarom op Schlinkiaans-Steenblokkiaans fundament, wat een Nederduits gereformeerd fundament is. Dit is aan de kerk gegeven in de vijftiger, zestiger en zeventiger jaren, en toen kwam de nieuwe bijbel. Zonder dit fundament gaan we het niet redden. Het is door de Heere gegeven als een geschenk van leven. Op dat fundament verder.

Het zijn beiden existentialistische stromingen. Existentialisme betekent dat je alleen maar door het aanvaarden van de existentie kan komen tot de essentie, oftewel door het aanvaarden en dragen van het kruis gaan tot de bron. Als je buiten het kruis, buiten het visnet, het onderwijs, om tot de bron komt, dan kaatst de bron je af, dan heb je de sleutel niet, en dan gaat de bron zich vervormen, wat we om ons heen zien in deze wereld van de snelle paarden, van het overmoedig grijpen. Je grijpt voor een hoge prijs, namelijk de verdraaiing van de zintuigen.

Door de Nederduits gereformeerde dogmatiek komt men tot het visserisme. Dit is in de nieuwe bijbel besloten. Dan wijs ik u even de weg. De overwinnaars over het vlees, over de onwetendheid, komen tot de witte steen, waardoor hun namen opgetekend zijn in het boek des levens. Dat is wat de nieuwe bijbel is. Het zijn de opgenomenen. Het is de bijbel van de opgenomenen.

We zien de junk en de gimmicks om ons heen waarin de kinderen moeten opgroeien en waarin hun harten sterven. We zien de zakelijke vormelijkheid die hen tot producten proberen te maken. Dood zijn ze meer waard. Het existentialisme wil de aandacht voor de vormen weer tot de aandacht voor de verscheidenheid van het leven brengen.

Het staat tegenover de grote vijanden van religieuze romantiek, de overdreven liefde voor het eigene. C. Steenblok waarschuwde tegen de romantiek van het voorwerpelijke, maar in die tijd zat de kerk, ook de kerk van C. Steenblok, nog muurvast in een overgeërfde voorwerpelijkheid. C. Steenblok hamerde op het belang van het onderwerpelijke. Hij waarschuwde tegen wereldgezinde elementen in de kerk. Hij waarschuwde tegen lauwheid, tegen veroppervlakkiging.

Vandaar dat existentialistische geschriften belangrijk zijn, zoals van Bultmann, Berkhof, Barth, Heidegger, Tillich, Sartre, e.a. Zij moeten ervoor zorgen dat het kruis niet uit het oog wordt verloren. Er kwam meer hang naar de fabel dan waar het voor stond, en daar trad het existentialisme tegen op. Alles was aan het verklonteren in de kerk, en daarom was de filosofie het schip van redding.

De predikant K. de Gier waarschuwde in zijn bespreking van zondag 3 ervoor dat de duivel de zonde begeerlijk en aantrekkelijk probeert te maken. Hij probeert nog steeds de ogen te trekken tot het wereldse en vleselijke. We kunnen dit om ons heen zien. De duivel probeert zelfs de rimpels van de zonde goed te doen lijken in de hedendaagse cultus van de bodybuilding. Het is allemaal ijdelheid en wel een hele krankzinnige, want alles is omgedraaid. Het gaat niet meer om de Heere, maar om de mens. Het gaat de mens niet meer om het goede, maar om het kwaad. Het gaat de mens niet meer om het liefelijke, maar om het bedrog. De mens aanbidt het lelijke van de zonde, die alles heeft omgedraaid, die de vrouw tot slaaf van de man voorstelde, wat één van de karakteristieken van de zondeval is (Genesis 3), en de duivel noemt dat lelijke van de zonde mooi. Daar verdient hij dik aan, want er zijn vele dwazen die voor het dwazengoud gaan, ook al moeten ze hun ziel ervoor verkopen. Och weent toch over de zonde die zo diep is doorgedrongen. (Ezechiël 9)

De rimpels van de zonde worden aanbeden. Men vindt het normaal dat onze kinderen gedwongen implantaten krijgen in hun botten, gedwongen plastische chirurgie, waardoor velen van in coma zijn geraakt en het niet meer kunnen navertellen. Ik heb het over de vullingen genocide. Amalgaam genocide, composiet genocide, die zich met het bot hebben verwoven en stille sluipmoordenaars zijn. Hele families gaan hierdoor te gronde, en dat vinden ze normaal. Och, weent over de zonde. Overal zijn er klachten over en wordt de mens onderdrukt. Men moet de officieren kennen in het leger van de duivel. Men moet de namen en eigenschappen kennen. Dat is wat de territoriale geestelijke oorlogsvoering is : Ken uw vijand door en door. Noem de zonde bij name en wat voor ellende het heeft voortgebracht, en strijdt om in te gaan, het oorlogslijden aanvaardende, want zonder het kruis komt gij niet binnen. Zonder de pinnen door het vlees, zoals Paulus en Izaak die ook hadden, en Job, komt gij niet binnen.

K. De Gier riep de mens op om de naakte waarheid omtrend de gevallen mens onder ogen te komen. Kersten

heeft ook altijd gestreden tegen de waanzin van de dwangverpleging van het volk. Kolonisten denken het lichaam der mens te bezitten. De mens is allang niet meer van zichzelf. De hoge heren van het stalinistische orale bewind dobbelen erom, spelen russisch roulette met de hoofden van onze kinderen. Ontwaakt, ontwaakt. Vertrouw niet. De kerk is medeschuldig. De hele wereld is bezet door de vijand. Wie het schoon durft te praten en zich met deze plagen nog niet bekeert, die is van de Laodiceaanse kerk, van de leprechauns der zonde in de rolstoelen, met hoge technologische inslag. Ze drukken maar op de knopjes om alles gedaan te krijgen waar ze voor staan. Ze worden gedreven door hebzucht, en het zijn stoeten wilde struisvogels in de wildernis, die van niets en niemand willen weten dan henzelf. Dat is wat het postmoderne stalinistische dwangbewind is. Zij kwamen om uw en mijn kinderen hun monden en hersenen te asfalteren voor hun racegekte. Op snelle paarden wilden ze tot het beloofde land, over de ruggen van uw en mijn kinderen. Ze kwamen heel ergens anders aan. Ze zijn in de rivier gestort.

Och, luistert tot de waarschuwingen der predikanten. Velen kunnen het niet navertellen, omdat ze martelaren zijn geworden.

K. De Gier, die van 1969 tot 1985 hoofdredacteur van de Saambinder was, hamerde erop dat de mens moest bidden om geestelijke kennis van de bondsbreuk in Adam. We moeten ons niet laten bedriegen door het schijnschoon van de wereld. Och, ontwaakt toch. De kerk is zwaar afgedwaald, en werelds geworden. Meegezogen met de begeertes van vlees, zonde en bedrog. Dat is wat de mens waard is in deze wereld. Och, ontwaakt toch, en bekeer u. Luister naar de roepstemmen der predikanten en geestelijken in deze alsmaar duister wordende tijden. Er is een roep om terug te keren.

Hoelang moet de Heere de stijfnekkigheid van dit volk nog aanzien ? Hoe lang moet de Heere de ijdele woorden en het hebzuchtige gemekker van de mensen nog aanhoren ? Een ieder haat de ander. K. De Gier riep : Zoek de Heere en leef.

Hij stelde dat er eens een schoon en heerlijk paradijs was. De mens zoekt dit paradijs op aarde, maar het is niet op de aarde te vinden. De mens moet bij God zijn. Dat is een heel ander koninkrijk dan deze wereld. K. De Gier stelde dat we moeten opgaan tot de boom des levens.

Berkhof stelde dat de kerk zo was afgedwaald dat het atheïsme wel moest komen (Christelijk Geloof 1973), en het stond in zijn recht, maar de kerk wilde geen kritiek horen. De kerk was Laodiceaans, van zichzelf overtuigd, niet ontdekt aan hun eigen zonde en leugen.

In een droom ontmoette ik God. Het was een stroom van stemmen in de ruimte, het bestaan, het zijn, de bron. Alles ging een andere kant op, alles ging tegen het vlees in, want het was van een hogere orde. Alles boog hier af, want het was niet het voorspelbare, of het menselijke, maar het kwam vanuit de toekomst en vanuit een dieper verleden onbekend voor de mens. Het was niet zomaar een persoon, maar een literair natuurverschijnsel. Het reikt boven alles uit. Het kwam terug tot de mens, omdat het lang verloren was.

KORTE VERKLARING VAN RIVIEREN 3:1-10

Heere, U maakt duidelijk dat er hoog programmatie gevaar is, en daarom houd ik mij in vreze en beven vast aan de heilige pinnen in het vlees.
De vreze des Heeren is mijn leidsraad.

Ik dank U voor Uw gegeven Woord, en voor het boek 'Rivieren' daar in, wat mij zo gezegend heeft.

Geliefden, we gaan verder met het bespreken van het boek Rivieren, hoofdstuk 3 :

3.

De mens moet opgenomen worden

1. Geestelijke vissers ...
Wat betekent het ?
Het is een beeld van de opname.
De geestelijke visser gaat langs ...
Er zijn bijna geen mensen meer ...
Velen hebben hun hart gesloten en zijn geen mens meer ...

Het geestelijke visnet is een geweldig en krachtig beeld van de opname. Wij komen niet zomaar aan de overkant. Wij hebben de hulp des Heeren nodig, de ontwaking door Zijn Woord, het onderwijs wat tot ons is gezonden. Wat om ons heen is kun je bijna geen mensen meer noemen, zo heeft de zonde zich lopen ophopen ten hemel, maar wij mogen allen in liefde weer mens worden, door het onderwijs des Heeren ten harte te nemen, ons daarmede te voeden. Laten we daarvoor open zijn, en onze eenzijdigheid en onwil loslaten, al onze stijdkoppigheid waar wij ons nog aan vasthouden. Bij de Heere hebben we niets te verliezen, en alles te winnen. Wat is alles nog waard als je voor de Heere staat ? De Heere kent geen zonde. Alles moet zich verfijnen en tot hogere vormen verheven worden. Daartoe is het geestelijke visnet tot ons uitgezonden.

2. De geestelijke visser gaat langs de deuren ...
Velen doen niet open ...

Och, geliefden, laten wij toch opendoen wanneer de Heere klopt. Als wij voor de Heere niet opendoen, die onze Wachter en Waker is, onze Beschermer, dan zal ander gespuis heimelijk binnenglippen,

door alle kieren en gaten. Keer weder tot de Heere, tot de geestelijke visser, en luistert aandachtig naar de woorden in deze dagen tot de mensheid gezonden. Velen doen niet open. De massa's zijn in de zonde verhard. Maar gij geheel anders. Laten wij de wil des Heeren doen, en niet de wil van de aarde.

3. Er is geen plaats voor de geestelijke visser,
En toch vist hij ...
Maar in de natuur is er plaats

Er is in de stad geen plaats voor God, wel voor de afgod. Daarom is God in de wildernis, in de natuur. Wij mogen aandachtig letten op de tekenen der natuur als boodschappen des Heeren. God stopt niet met het werk omdat de mens God heeft afgewezen. Nee, God gaat daar naartoe waar God wel genodigd is. De geestelijke visser weet dat hij in het werk op zijn hoede moet zijn, want er zijn vele gevaren en verhinderingen, en het kost veel geduld.

4. Geestelijke vissers ...
Wat betekent het ?
Het is een beeld van het beloofde land ...

Dit is ook de reden waarom de geestelijke vissers in de stad door veel afwijzing heen moeten gaan, opdat zij verder zullen trekken, want de Heere trekt tot het beloofde land. Als er afwijzing in het spel is, dan betekent het dar er iets beters is.

5. De goede vissers zorgen dat alles eerlijk verdeeld is ...
Zij durven nog te roepen als het niet eerlijk verdeeld is ...
Zelfs 's nachts roepen zij als iedereen slaapt ...
Dan bonken ze op de deuren en op de ramen ...

Predikers zijn er om het Woord te brengen. Er zijn een heleboel predikers die het Woord in vreze en beven brengen, met grote ernst. Zij willen geen bloed hebben aan hun handen van hun toehoorders. Het is de taak van de prediker om de mens de zonde aan te zeggen als dat moet. Als je teveel de komiek uithangt en het mensen teveel naar de zin wil maken en teveel gezelligheid wil brengen, dan moet je geen prediker worden. De boodschap moet de mens soms uit de comfort zone halen, en daarvoor moet eerst de prediker uit zijn eigen comfort zone. Er zijn ook een heleboel kerkclowns, vooral in de lichtere kerken.

De goede vissers zijn altijd met hun werk bezig, ook na kantooruren. Ook dan zijn ze een getuigenis, en waar ieder ander is ingedut, daar roepen zij.

6. De mens moet wakker worden ...
De mens moet opgenomen worden ...
De goede visser woont in de hemel,
en vist mij op uit diepe nood,
Dat kost geduld, dat kost je alles

Laten we niet denken dat we alles mee kunnen nemen. We moeten alles loslaten. Ook juist onze eigen theologieën. Een heleboel zal voor de Heere niet van waarde zijn. De mens overschat zichzelf, en dat is een groot gebrek. Leg al je zelfoverschatting en eigengereidheid af wanneer je tot de hemelpoorten komt.

7. Zorg ervoor dat je niet teveel weet. Eerst moeten we een heleboel ontweten, want er is zoveel valse kennis. Valse kennis wordt er in de steden aan de mens opgedrongen. Daarom heeft de mens het diepere visnet nodig om eraan te ontkomen.

Het onderwijs van de mens is oppervlakkig, vleselijk, snel afrondend, met allerlei gebreken, missing links, met haken en ogen. Het onderwijs der mensen is doortrapt, allemaal voor de markt. Het visnet der mensen gaat niet diep genoeg, slaat allerlei dingen over. Daarom moet het diepere visnet des Heeren komen, zoals gegeven in het Woord. Zo mag ook het programmatie-gevaar afsterven. De Heere bouwt een muur heen om de gezaligden, en zij zullen in het visnet getrokken worden om zo los te komen van het vleselijke. Zo zal de nieuwe mens opstaan.

De Heere bouwt een muur om te beschermen tegen valse kennis. Het is een muur van hemelse prisma's om de aanvallen en de valse programmaties af te ketsen. Deze muur is in de hersenen van de gezaligden. Zij zijn op het pad van het diepere visnet. Zij hebben de valse, goedkope, oppervlakkige evangeliën van de mensen achter zich gelaten.

8. Er is een heleboel te ontweten. De mens moet ook dromen.

De mens heeft hier geen blijvende plaats, maar is op doortocht tot de andere realiteit, waar hele andere regels gelden en waar andere natuurwetten zijn. Daarom moet de mens veel dromen, want als de mens waakt en werkt voor het vlees, dan overschat de mens dit ook. Hecht meer waarde aan je dromen. De visnetten des Heeren komen uit andere werelden, en die gaan dwars tegen het verstand en het gevoel der mensen in.

9. Laat de mensen maar praten. Ze vieren hun feestje zonder inhoud, allemaal voor het oog der mensen.

Je moet eerst moe worden van het leugenachtige van de mensen wat alsmaar doorgaat en erger wordt. Pas als je je daar oververmoeid en geknakt door voelt kan de Heere je opnemen.

10. Tradities der mensen hebben het werk en woord van de hemelse vergetelheid krachteloos gemaakt.

We zitten in een stijfkoppige waanwereld van de mensen om ons heen die niet meegeven, omdat ze de tradities in ere willen houden, ten koste van God en het Woord des Heeren. Die tradities zijn opgesteld om het vlees

veilig te stellen en in de illusie van heerschappij te houden.

Maar wij zijn niet geroepen om het vlees te sparen en moeten wanneer nodig tegen heilige huisjes trappen. Als het werk des Heeren gedaan wordt is dat niet om het mensenvlees te behagen, maar het komt tegen het mensenvlees. De zonde moet ontmaskerd en afgebroken worden. Het rund moet bij de horens gevat worden. Het gaat niet om de 'feel good' boodschappen. Dat kan verblindend zijn.

De traditionele theologieën van de mensen zijn voortgekomen vanuit kerkelijke vergaderingen in het Romeinse rijk, en men nam het aan als het woord van God. Je eert de voorouders niet door hun tradities in stand te houden. Ze roepen vanuit de wolk der getuigen tot de mensheid om ermee te stoppen, om het te verdiepen, om open te staan voor de missing links, want ze worden erdoor gekweld. Er was vroeger tegen hen gelogen door politieke apparaten, en ze moesten toen wel volgen, anders zouden ze gemarteld worden.

De voorouders worden nog steeds gekruisigd als je de destijds gedwongen tradities laf in stand blijft houden. Het roept om diepere exegese en uitwerking. Dat is wat het diepere visnet is.

DE RIVIER DES HEMELS

Ik had een droom dat er een hemelse rivier stroomde uit de mond van een leeuw. De rivier was vol met stemmen, en begon om te buigen, de stemmen begonnen om te buigen, en de wateren. Het was een wilde, bruisende, stromende rivier.

De rivier begon toen door mij heen te stromen, en ik moest het ook doorgeven aan een vader van een collega-predikant.

Geeft en u zal gegeven worden. Zo zal de rivier des Heeren in uw leven kunnen groeien.

CALVIJN EN PIGHIUS

We zien in het werk van Calvijn een spanning tussen willen en streven, en tussen noodzaak en dwang, en tussen uitverkiezing en bekering. Hij springt van de hak op de tak, en laat het vaak in het duister. Soms slaat hij ineens om, om dan vervolgens weer terug te keren. De starheid van de Institutie in deze zaken wordt minder in zijn bijbelcommentaren, maar de Institutie keert op gezette tijden terug in al zijn monsterlijkheid, ook in de commentaren. Het blijft in Calvijn zitten, het blijft aan hem knagen, ook al probeert hij er soms iets anders van te maken, een andere weg in te vinden. Soms relativeert hij alles, en bekijkt hij het vanuit hele andere hoeken. Duidelijk is dat hij in gevecht is met zijn duistere zijde, een duistere erfenis. Op gezette tijden geeft hij het toe als zijnde zijn heer en meester.

En dan ineens kruist het elkaar : God en de duivel werken samen, maar dan om verschillende redenen, vanuit verschillende drijfkrachten. Ze staan op één lijn, zoals Calvijn het voorbeeld noemt dat de duivel David het volk liet tellen, en dat er ergens anders staat dat God dat deed.

Als we ons met Calvijn bezig houden, laten we dan zoals Efeze 6 in het Aramees, de taal van Yeshua, het zegt 'de helm van de onderscheiding' opdoen, de helm van de onderverdeling, en dat is wat in het Aramees het heil is. En laten we zoals het Aramees het zegt daarbij ook het schild van de filosofie, van de rede, opnemen. Nu, vanuit bepaalde theologische kringen wordt er veel tegen de filosofie en de rede aangetrapt, maar laten we beseffen dat het hier gaat om de hogere rede des Heeren, die ook voorkomt in Johannes 1 in het originele Aramees :
'In den beginne was de Rede (mlh), en de Rede was bij God (alah), en de Rede was God.'

Calvijn zei zelf al in zijn boek 'De gebondenheid en vrijmaking van de wil' in 1543 dat de problemen in de jaren 1500 zo hoog waren gestegen rondom de kerk dat het de problemen van het begin van de jaartelling overtrof, vanwege de moeite die het kostte om te worstelen met een bedrieglijke geest die zich in de kerk had opgesteld en zichzelf 'God' noemde, maar die een vijand van de religie was, en het was een groot labyrint geworden van vele soorten bijgeloof en goddeloze leringen waarin een ieder verstrikt raakte. Calvijn stelde dat ze gekomen waren met vele monsters van ongodsdienstigheid die ze aantrekkelijk deden lijken en ook godsdienstig. Alle wereldse machten van de hel waren op de vromen afgezonden. Het is een complex met diepe wortels.

God maakt gebruik van de zonden van de tegenstander, stelt Calvijn, om oordeel en gerechtigheid te brengen. De zondaar staat dus niet op zichzelf, maar behoort in het plan van God om de wereld te oordelen. (Calvijn over het tweede boek van Pighius)

De zonde baart zonde, en God gebruikt ze als werkers. De zonde zal niet ontkomen. De zonde denkt het ten kwaad, maar God denkt het ten goede. Dit is ook een onderwerp in Calvijn's tweede boek tegen Pighius, de Eeuwige Voorbeschikking God's, in 1552. Pighius was toen al een decade dood, maar Calvijn was nog niet met hem klaar.

Calvijn stelt dat de mens schuldig is, niet God. De mens is verantwoordelijk voor zijn zonde. God laat het niet zomaar alleen maar toe, maar bewerkt de zonde, buigt de wil van de zondaren,

en verhardt hen, en dat is hun eigen schuld. De boze wil is hier uiteindelijk de eerste oorzaak van, en niet de Verborgen Raad van God. Calvijn stelt duidelijk dat de wil van de mens de hoofd-oorzaak is van de zonde. (EVG 8.5)

God voorzag dus de zonde van de mens, de boze wil, en liet zo de mens vallen. (EVG 7) God laat het dus niet alleen toe, maar bewerkt het ook, werkt ermee. Kneed het, verbuigt het, schikt het, past het in. Calvijn stelde dat God niet de auteur van de zonde is, maar een bekwame handwerker die ook met slechte werktuigen en gereedschappen kan werken. (GVW 2) God werkt dus zowel onder als boven de schelp. God is niet zo rigide als de mens, maar een strategist. God is een hemelse kameleon. Onderschat het niet, en stop ermee God in nauwe kooitjes te stoppen om de mens te vermaken. God is een roofdier uitgezonden tot de zonde en de eenzijdigheid van de mensen. Die eenzijdigheid van de mensen is zeer betweterig en arrogant, zoals in vele kerken. De mens heeft zichzelf een bedrieglijk monopolie aangemeten.

We zien zo ook waarom God het onzuivere werktuig van het calvinisme gebruikt. De GVW uit 1543 en de EVG uit 1552 zijn twee belangrijke elementen in de fokkerij van het calvinisme, want dat is wat het is. Wie denkt dat de Institutie het zwaartepunt is van het calvinisme vergist zich zeer. De GVW en de EVG waren Calvijn’s belangrijkste wapens in zijn strijd tegen Pighius.

II Kamba 8 noemt de Orionse kerkvader Manisferus. Hij wordt ook wel Deubar genoemd. Hij was een monnik en een kluizenaar, verbonden aan de Orionse reformatie, wat vooraf ging aan de reformatie op aarde. Ik had dromen van deze kerkvader en het deubarisme, of manisferisme. Ik zag een schilderij van Deubar, en ik zag ook een schilderij van Calvijn wandelende met Deubar, die als zijn geestelijke vader was, alhoewel ze ook gevechten hadden, want Calvijn werd ook deels geleid door Kurka, die een kerkvorst was, maar een hele verkeerde, en die wordt ook genoemd in de nieuwe bijbel, in de geschiedenis van Orion. We hebben dus te maken met spiegelingen. De aarde staat niet op zichzelf. De mens moet hiertoe nog filters hebben.

Deubar predikte het visnet en het touw, zoals in het visserisme. Hij predikte ook de uitverkiezing, maar heel anders dan Calvijn, alhoewel er ook overeenkomsten zijn. Zowel Deubar als Kurka werkten door Calvijn heen. Ik zag dus een schilderij van Deubar in monnikengewaad, en daarna nog een kleiner schilderij van Deubar en Calvijn. Deubar heeft een heleboel geschriften geschreven, de geschriften van Deubar. Deubar’s leringen worden besproken in de Nederduits gereformeerde dogmatiek, zoals ook de leringen van Calvijn. Rondom beiden zijn dus grote cultussen ontstaan, omtrend Deubar dus in Orion, en omtrend Calvijn dus op aarde.

Op deze aarde is het elke dag wakker worden in een nachtmerrie, tenzij je een door zichzelf verblindende egoïst bent. We moeten deze nachtmerrie elke dag weer bewerken, er in werken, er aan werken, om het beter te maken. Zo werkt ook God. God daalt af in de dieptes om er het beste van te maken, als een kundige loonwerker. Niets komt vanzelf. Niet zomaar genade bluf, vergeving bla bla. Er moet hard gewerkt worden. De mens heeft er met de pet naar gegooid. Ze hebben sprookjes bedacht alsof alles goed zou zijn door een toverwoord te gebruiken : Jezus, genade, geloof, halleluja. Positief denken is zeker goed, maar laat het je hart niet verblinden. Er moet geloof zijn, je vasthoudende aan belangrijke, hogere dingen, maar overdrijf het niet. Ga niet lopen projecteren. Er ligt een eigen opdracht. Je kunt het niet verdienen naar het vlees, maar moet het wel verdienen naar het geestelijke, anders komt er niets tot stand. Natuurlijk moet er gewerkt worden. Waarom leef je anders ? Je leeft om van lagere vormen tot hogere vormen te komen, door de exegese. Dat is hard werk. Verwacht het niet van de ander. Je moet zelf veranderen. Zelf de handen uit de mouwen steken. Geloofsdrugs, genadedrugs, Jezusdrugs, heeft de mens lopen verlammen, hoe vroom ook. Calvijn noemde Jezus een voorbeeld en een herinneraar, en waarschuwde dat alhoewel Jezus God was in zijn leer en geëerd moest worden, men op moest passen met buitensporige Jezus-verafgoding die kant noch wal raakte. Jezus heeft een belangrijke plaats in de theologie van Calvijn, maar gematigd en beheerst, en aan strenge wetten onderworpen. Buiten Jezus is geen leven als Calvijn deze bron bespreekt, maar de voorouders zaten vast in grote en dode letterslavernij.

Het gaat om de betekenis ervan, maar mensen hebben het tot een monopolie gemaakt. Daar leed Calvijn ook aan, aan theologisch monopolisme, en in die tijd zijn er doden gevallen voor dat fundamenalisme. Calvijn was zwaar aan de drugs. Daarom moest Kant wel komen. De reformatie was nog niet klaar. De reformatie kwam met zijn eigen problemen. Het gaf geboorte aan verdere monsters. De duivel wilde het volk niet laten gaan. Elke dag worden we nog wakker in deze nachtmerrie, dus verder onderwijs is van belang.

God werkt ermee, dat is de boodschap van de reformators. Calvijn wees erop dat Luther stelde dat alle goddelozen instrumenten zijn van God, maar dat het kwaaddoen uit hen voortkomt, in hen blijft en hen ook toegerekend moet worden. (GVW, 2)

Van de zonden van de mensen weeft God dus het visnet. God verslaat hen met hun eigen wapens. Dat kan alleen door diepe exegese. Als God hierin zou sjoemelen zou God ook schuldig staan

aan de zonde, maar God staat voor het volgens de regels strijden en ombouwen. Het is niet slechts een werk van bouwen, maar ook van ombouwen.

Calvijn, alhoewel een groot theoloog, was een zeer betweterige en heerszuchtige man, zeer grillig en tamelijk onvoorspelbaar, onstuimig. Als hij het over de Heilige Geest heeft is dat niet het heilige geestelijke van God zomaar, maar meer de geest van Calvijn, vaak Kurkaans. De voorouders leefden nog onder versluieringen en bedekkingen, en hadden vaak een enorme religieuze eigendunk. Pighius probeerde de tradities van de kerk en de paus onfeilbaar te maken bijna, terwijl Calvijn dat deed met de oude bijbel, en zo hadden die twee een enorme woordenstrijd. Beiden waren ze mensenvereerders. Calvijn miste een enorm stuk vreze des Heeren door de zelfs nog misvertaalde oude bijbel zo te verabsoluteren, en zelfs vandaag de dag hebben vele calvinisten daar nog een handje van. Het is en blijft mensenwerk, mensenvlees, ja, zelfs varkensvlees, de religie die de mens heeft lopen ophoesten. Het is niet zomaar de waarheid omdat het oud klinkt, en omdat er hoge kerkelijke notarissen aan te pas zijn gekomen, maar Calvijn kotst het. Er zijn doden gevallen in zijn regiem, omdat ze zich niet aan Calvijn's dode letter hielden. Calvijn's werken hebben hoge theologische en kerkgeschiedkundige waarde, waar we niet genoeg op kunnen hameren, maar de man zelf mag niet op een te hoog voetstuk worden gezet, en niet verafgood worden, want hij was God niet, verre van dat, maar een sluwe marktkoopman op velerlei manier. Drogredenen, daar was Calvijn goed in.

Vurig bestrijdt hij Pighius, maar hij mag ook de hand in eigen boezem steken. Het zijn woordspelletjes die hij speelt. Calvijn was een enorme manipulator door zijn woordgebruik, ook al wijst hij er op dat woorden ver uitstrekkende betekenissen kunnen hebben. Men moest nog loskomen uit woordslavernij. Ook vandaag nog. Kijk hoevelen er verslaafd zijn aan het Jezus-woord, en niet eens weten wat het betekent. Ze denken dat het om de naam gaat, maar dat wordt zelfs in de oude bijbel al ontkracht. Velen zullen aan de hemelpoorten komen met de naam van Jezus in hun mond, en niet toegelaten worden, omdat het lippendienaars zijn, en werkers der wetteloosheid. Ze hebben de principes en betekenissen vervangen voor de naam Jezus, als een toverformule. Het is toverij, mensen, en er zijn vele doden voor gevallen. Ze hebben hier zelfs letterlijk dieren voor geofferd. Jezus de tovenaar, daar zijn ze voor gevallen, terwijl Jezus op de kennis wees, en het kruis. Jezus zei van zichzelf dat hij niet goed was, maar alleen God goed is. Jezus zei dat God meer was dan hem. Toch zijn er velen die Jezus overmatige goddelijke status hebben gegeven, tegen de woorden van Jezus zelf in. Bepaalde elementen van Jezus zijn God, ja, natuurlijk, zoals Jezus in de wortels ook baarmoeder betekent (chasma). Jezus vertegenwoordigde God, dus natuurlijk is Jezus in bepaalde opzichten een synoniem voor God geworden, maar dat is niet zo dat Jezus dan letterlijk God is. Maar deze afgoderij woekert voort als de kanker. Het verwoest kerk na kerk, omdat ze voor de vormen gaan, voor de namen, en ze steken elkaar aan met hun ongeletterdheid.

Calvijn moet dus ook aangepakt worden. Nog steeds is de kerk in grote worsteling met Calvijn, niet alleen maar met Pighius. Het moet nog tot hogere vormen worden gebracht. Daartoe is de nieuwe bijbel. Er zijn vele interpretaties van het werk van Augustinus, Calvijn en de oude bijbel, van heel goed tot heel kwaad, en zo is dat ook met de nieuwe bijbel. Men moet de exegese leren en de regels van exegese, de hermeneutiek. Men moet de regels leren kennen van etymologie, lexicografie, vertaalkunde etc.

Calvijn schreeuwt tot Pighius, vloekt bijna, met uitroeptekens, de heilige geest dit, heilige geest dat, alsof Calvijn God in zijn broekzak heeft. Dat terwijl Calvijn niet veel kaas heeft gegeten van de toetswetenschap en het profetenschap, en dus vreze des Heeren mist. Dat heeft hij omgeruild voor een enorme machtslust, en die macht heeft hij gekregen, tot vandaag de dag aan toe. Hij heeft zijn ziel verkocht voor macht. Enorme bibliotheken met enorme kennis en wijsheid sleurt hij zo met zich mee. De man was een theologisch genie, maar levensgevaarlijk. Onderonsjes houden met Calvijn was als russisch roulette spelen. Je speelde met je leven. Calvijn had grote invloed over het leven en de dood van de mensen. Daar heeft hij soms enorme misbruik van gemaakt. Dat moet gezegd worden. Vele calvinisten geven dat ook toe. Wij zijn ook calvinisten in zekere zin, voornamelijk gebaseerd op zijn bijbelcommentaar, maar we gaan niet zo ver te zeggen dat dat de tweede bijbel is, want het zit vol met gevaren. Meer nog zijn wij deubaristen, oftewel visseristen, wat een veel vrijer en wilder calvinisme is. Dan komen we tot de bronnen van het calvinisme, wat gezuiverd is van het kurkisme.

Wat heeft de man lopen schelden op Pighius, soms terecht, maar soms het balk en splinter verhaal. Pighius was één van de grootste vijanden van Calvijn, en Calvijn kon het niet loslaten, en heeft er twee boeken aan gewijd, zowel in de 1540-er jaren als in de 1550-er jaren, lang na de dood van Pighius. We zien daarin het zwaartepunt van het calvinisme, niet in de Institutie, dat was maar een afleidertje. Als je je door de Institutie hebt doorgewerkt, het voorhangsel van Calvijn, dan sta je oog in oog met de GVW en de EVG van Calvijn, de twee kernen van het calvinisme, zijn strijd met Pighius. Daar draaide zijn leven om. Hij was bezeten met Pighius. In vele opzichten was hij zelf als Pighius.

Pighius strijdt voor de vrije wil, dus tegen Calvijn's onvrije en gebonden wil theologie. Calvijn stelt dat hij niet wil dat de wil vrij genoemd wordt, want dat zou de illusie kunnen wekken bij de mens dat hij goed en kwaad in zijn macht heeft en daar tussen kan kiezen. Calvijn vindt dat onbevredigend en stelt ook dat de wil van de mens krijgsgevangene is gemaakt door de zonde. Hij noemt het geen dwang, maar noodzaak. Wel is er in de leer van Calvijn ook een spanning tussen keuze en wil. De mens is vrij te kiezen, maar de gebonden wil belet dat, zodat de mens uiteindelijk niet vrij is om te kiezen. (GVW, 2)

Calvijn noemt de wil van de mens in slavernij. Dat is zijn eigen keuze geweest. Hij wijst op Paulus' woorden dat de mens verkocht is onder de zonde. De gehele persoon is overgeleverd aan de slavernij tot de zonde, en daarom stelt Calvijn dat het waanzin is te denken dat keuze vrij is, want de mens kan dat helemaal niet vanwege zijn gebondenheid, maar dit is geen dwang, maar noodzaak, in de zin dat dit uiteindelijk vanuit de mens zelf komt, als zelfbeschikking. Velen worden dus hierin gelaten, terwijl anderen door God worden uitverkoren, niet door hun eigen verdiensten, in de leer van Calvijn, alhoewel hij dat in zijn bijbelcommentaar soms wat nuanceert. In ieder geval is Calvijn vaak tegenstrijdig, en verschrikkelijk obscuur, tot het punt dat het hem aan te rekenen valt, want hij speelt psychologische spelletjes. Al met al moeten we tot de conclusie komen dat de mens het niet vleselijk kan verdienen, maar dat genade een hoger loon is, maar dat is verder in de woorden van Calvijn God's geheimenis. Dat is ondoorgrondelijk. Er is dus een spanning tussen vleselijk verdienen en geestelijk verdienen, ook in de leer van Calvijn, want het geestelijk verdienmodel krijgt ook de aandacht in zijn leer. Zijn theologie is een bolwerk van duizelingwekkende dubbele lagen en uitzonderingen op de regel, en het kan allemaal zo weer terugdraaien, om vervolgens daarna onverbiddelijk hard weer terug te komen. Wat we telkens zien is dat Calvijn veelal gedreven wordt bepaalde dingen te zeggen juist omdat hij bang is dat mensen het anders zouden misbruiken en illusies erover zouden kweken. Daarom is hij voor strenge bewoordingen.

We zijn nog steeds bezig met het bespreken van de GVW van 1543, zijn strijd met Pighius. Hier haalt Calvijn alles uit de kast, en verspreekt hij zichzelf menigmaal in zijn woede naar Pighius, en laat hij ook de andere kant zien van de Institutie. Hij moet zichzelf hier een beetje prijsgeven en valt hier een beetje door de mand, vanwege het strakke schouwspel wat hij eerst in de Institutie had opgevoerd. Hier valt Calvijn flink uit zijn rol, en doet hij verschillende boekjes open. Hier verliest Calvijn zijn masker. Vandaar dat de GVW van groot belang is om door het mijnenveld van de Institutie heen te kunnen komen. De GVW is het hart van Calvijn, waar we kunnen zien wat dit heerschap allemaal heeft gestolen en verdraaid, en wat hij dus allemaal op Pighius probeert te projecteren. De GVW is daarom de grote ontmaskering van het heerschap Calvijn. Hier draait Calvijn volkomen door. Hier heeft hij zichzelf niet meer in de hand. Het toneelspel van de Institutie is voorbij.

Calvijn spreekt over een zelfbepaalde maar onvrije, gebonden wil, als door noodzaak, en stelt dat een gedwongen wil niet bestaat. Toch heeft Calvijn een hele dwangmatige theologie, ook wanneer het op de wil aankomt, dus hij gebruikt in principe gewoon schuiltermen die hetzelfde doel hebben, maar het anders bewoorden, en dat is de sluwheid van Calvijn. Het is theologische schoonpraterij, het spelen van woordspelletjes. In het eerste deel van de Nederduits gereformeerde dogmatiek wordt besproken door welke geesten Calvijn geleid wordt. Het is niet mals. Calvijn probeert zich in allerlei bochten te wrongen om zijn religieuze vlees dat vreze des Heeren mist macht te laten behouden over mensenzielen, en over zijn verwrongen theologie. Het is een sluw religieus monster, vol van wereldse en geestelijke wijsheid, als een dodelijk mengsel, gezonden om in te nemen, kerk na kerk, ziel na ziel. En de Heere heeft het gebruikt, en moest het gebruiken, maar niet in de zin dat de Heere schuldig is aan het dodelijke en giftige orthodoxe calvinisme. Het is een schijncalvinisme. Er is ook een calvinisme des Heeren, wat al vóór Calvijn bestond, en wat terugleidt tot het deubarisme, oftewel het visserisme, de diepere bron.

Calvijn stelt dat er een beter begrip moet komen wat woorden zoals dwang betekenen, en dat is de verantwoordelijkheid van de leraren. Calvijn heeft hier maar deels aan gehoor gegeven, maar werd vaak afgeleid in zijn gruwelijke dodendans. Letterlijke doden zijn er gevallen door zijn immens grote en sluwe theologie, waarin hij als een geestelijk dompteur velen innam. De wereld moet nog steeds ontwaken uit de hypnotische krachten van Calvijn. De wereld moet nog steeds gedecalviniseerd worden, maar dat kan alleen als de mensheid wordt ingewijd in het geheim van Calvijn.

Calvijn probeert iets over te brengen, wat we in alle facetten proberen uit te leggen. Wat wilde Calvijn nu eigenlijk zeggen ? Calvijn heeft veel geschreven. Telkens weer wilde hij aanvullingen geven op wat hij nu eigenlijk had gezegd. Daarom hamerde hij erop dat de institutie vergezeld moest worden met zijn bijbelcommentaren. Het is belangrijk dat daar een overzicht van is. Het is belangrijk onder ogen te komen dat hij bepaalde dingen heeft gezegd, maar dat het niet uit de context gehaald moet worden, alhoewel het dan nog steeds erg is.

Calvijn moet in zijn context gelaten worden en in zijn waarde. Het mag niet overschat worden, ook niet onderschat. Het hoort bij een bepaalde tijd.

Calvijn kwam in de GVW tot deze conclusie : dat de mens keuze heeft en dat die zelfbepaald is, zodat als hij iets kwaads doet, dit hem en zijn eigen vrijwillige keuze moet worden toegerekend. Deze keuze is niet vrij, omdat de mens door zijn aangeboren slechtheid noodgedwongen wordt gedreven tot het kwaad en niets anders kan zoeken dan het kwaad.

Calvijn stelt dat de wil verdorven is en gevangen onder het juk van de zonde, en dus uit noodzaak een slechte wil heeft, maar dit is dus geheel vrijwillig. De noodzaak van het zondigen zit dus in de verdorven wil, stelt Calvijn. Hij spreekt enorm listig om hoe dan ook zijn leer door te drammen. Er is helemaal geen noodzaak van het zondigen. Dat verzint Calvijn allemaal door zijn inlegkunde. Dat maakt hij ervan. Dus is het nog steeds dwang. Hij is een slangenolie koopman. Trap er niet in.

Een mens kan gebonden zijn, ja, in zijn wil ook, maar er is altijd een diepere wil. Calvijn probeert door zijn theologische hekserij macht te krijgen over de wil van de mens. Hij denkt heel zwart wit en eenzijdig, maar moet het daarna nuanceren, want wat hij gestolen heeft komt niet ver. Alles komt open en bloot, alles wordt ontmaskerd.

Calvijn is totaal geobsedeerd met de wil van de mens, en heeft een geheel klinisch en steriel register van opgesteld, zoals tandartsen zijn geobsedeerd met de tanden van de mens en hetzelfde hebben gedaan, om macht te krijgen over de monden van de mens, en zo over het Woord van God. Calvijn werkte aan zijn eigen papieren paus, dus hij was geen haar beter dan Pighius. Calvijn was zijn eigen Pighius.

Calvijn is een sluwe redenaar met zijn verschil tussen noodzaak en dwang. Noodzaak is gewoon een ander woord voor dwang. Er is helemaal geen noodzaak. De mens hoeft helemaal niet te zondigen. De diagnose van Calvijn is een truuk om zijn medicijn kwijt te kunnen. Het is theomedische dwangverpleging. Calvijn was de Stalin van de jaren 1500, daar waar Luther nog als een gematigde Lenin optrad. En toch was Calvijn in velerlei opzicht groter dan Luther, vanwege zijn briljante theologische stukken en commentaren, alhoewel gestolen.

Jezus kun je niet wegpoetsen zomaar, Mohammed ook niet, en Calvijn al helemaal niet.

In de leer van Calvijn gaan zelfbeschikking en noodzaak dus samen, maar de mens wordt niet onvrijwillig in de zonde meegesleurd. Waar slavernij is is noodzaak, stelt Calvijn. Dit is dus vrijwillige slavernij, en niet gedwongen, stelt Calvijn.

Geen vrije wil om het goede te doen is net zo erg als de letterlijke eeuwige verdoemenis. Het maakt een mens krankzinnig. Calvijn heeft dan wel uitwegen, maar dat hangt dan van God af, niet van ons. Dat is de gemene uitverkiezingsleer van Calvijn, dat God buiten de mens om de één wel verkiest en de ander niet. Vanwege voor de mens verborgen redenen. Het nodigt de mens uit om een relatie met God te hebben waarin de kans dan het grootst is, maar je zou niks kunnen verdienen voor je eigen uitverkorenheid. Anderen hebben er op gewezen dat God verschillende soorten uitverkiezingen heeft, dat het soms meer om een roeping gaat dan om een daadwerkelijke uitverkiezing. Iemand kan ergens voor uitverkoren zijn, en voor iets anders niet. Een ander is weer voor iets anders uitverkoren. Het is dus zeer relatief.

Calvijn wijst er ook soms op dat juist de armen en de door de wereld verworpenen zijn uitverkoren, en hij heeft een bijzonder voorbeeld daarvan in Lazarus, wat in principe de sleutel is tot zijn uitverkiezingsleer.

Toch is het dan allemaal niet menselijk te bepalen. De mens wikt, maar God beschikt, en aan de ene kant is dat zo, maar aan de andere kant wordt de mens vaak volledig uitgevlakt, terwijl er toch een vorm van wederzijdsheid moet zijn. Die is vaak ver te zoeken bij Calvijn. Bij Calvijn stuit je voornamelijk op het eenrichtingsverkeer van God naar de mens toe. Toch geeft hij aan dat een mens hoe dan ook naar God moet streven en voor God moet kiezen. God zit niet op robotten te wachten, maar uiteindelijk maakt de leer van Calvijn wel zulke robotten. In zijn commentaren geeft hij dan soms andere inzichten, maar vaak als mosterd na de maaltijd. Calvijn komt vaak te laat. Hij steekt de mens eerst neer, en biedt dan een medicijn ter verkoop aan, een doekje bij het bloeden. Er kloppen een heleboel dingen niet, theologisch en sociaal gezien. Het is psychologisch onverantwoord als je zo met mensen omgaat zoals Calvijn dat doet, en de doden die er door zijn tirannie zijn gevallen zijn daar ook een teken van. Deze man heeft veel op zijn geweten en veel bloed aan zijn handen. Maar dat is bij David ook het geval.

De kinderlijke en onnozele pogingen van Calvijn om traditionele archetypes letterlijke, absolute en monopolische status te geven is verontrustend en zijn een teken van gebrekkige theologie en sociale vaardigheden.

De grote fout en sluwheid van Calvijn is dat hij veelal de schade van de zonde in de wil beschrijft in plaats van in het verstand van de mens. De mens is beschadigt geworden in het kennen.

Calvijn zou het zelfvertrouwen van de mens moeten aanpakken, maar valt voornamelijk de vrije wil aan.

Natuurlijk heeft de mens een vrije wil. Ook nu de mens gezondigd heeft moet de mens het goede willen en zich bekeren. Dan moet de mens eerst maar eens onder ogen komen hoe verdorven zijn kennis en theologie is vanwege de zonde. Calvijn mag zijn hand in eigen boezem steken. Al dat gedraai om geen vrije wil, uitverkiezing en genade is slechts een uitvlucht, deserteurenschap.

Calvijn moet de diepte van zonde en ellende onder ogen komen, de doodstaat van de mens, en de oproep tot bekering, en van de wil van de mens afblijven verder, want dat is zijn stokpaardje, alhoewel veel minder in de bijbelcommentaren. Calvijn is een wilsbehekser, en houdt de mens en ook de kerk onder hypnose. Ik heb de grote vogels van Calvijn in mijn dromen gezien, die de mensen bombarderen. Ze bestralen de wil van de mens, en houden het verstand opgesloten.

Men moet voorbeelden en archetypes niet verabsoluteren, dat is hekserij. Dat is gebeurd in de kerk, en daarom is de kerk gedeformeerd. De kerk eigent zichzelf zo monopolie toe, op basis van kortzichtige eenzijdigheid.

Calvijn laat zien dat hij zijn gedachtengoed van geen-vrije-wil van Augustinus had. Augustinus had in de Retractationes, de nalezingen, gesteld dat het niet mogelijk is om een godvruchtig en rechtschapen leven te leiden als God door de genade de wil niet bevrijd van de slavernij tot de zonde. De bevrijding van de wil moet eerst komen, anders zou het naar verdienste gaan en niet naar genade die om niet wordt gegeven. (GVW, 3)

Zowel Calvijn als Augustinus stellen dat de wil vrij is om te zondigen, maar niet om het goede te doen. Daarvoor is de genade nodig. Dus in die zin is er geen vrije wil. Het is gebaseerd op westerse misvertaling van woorden zoals genade, vanuit het varkensgrieks, oftewel heel selectief vertaald grieks. Men had een eigen verwesterlijkt grieks gemaakt. Het oudere Grieks hadden ze weggekapt, zoals ze ook eens met Israel en Egypte hadden gedaan. Het lijkt nergens meer op, en daar beuzelen ze over. Calvijn met zijn stokpaardjes. Hij probeert het Augustiniaanse woord ‘noodzakelijk’ te gebruiken om zijn dwangmatige theologie te maskeren. Er wordt met camouflage gewerkt. Nog steeds zien we hierom in veel kerken een overmatig gebruik van het misvertaalde woordje ‘genade’. Genade is tot een afgod geworden. Het blijft allerlei belangrijke functies van het mens zijn verlammen.

De mens heeft dus een vrije-zonde-wil in de theologie van Augustinus en Calvijn, maar geen vrije wil om God te volgen. Dan moet God dus eerst genade geven. In vele opzichten was Calvijn een Augustiner, net als Luther. Augustinus was de geestelijke vader van beide knapen. Calvijn stelde dat Augustinus’ woorden er waren om het calvinisme te ondersteunen. Daar ging de discussie met Pighius over : Wie had de rechten over Augustinus ? Aan wiens zijde stond Augustinus ? Pighius beweerde dat Augustinus niet aan de kant van Calvijn stond, en Calvijn beweerde dat Augustinus niet aan de kant van Pighius stond. Daar ging het schisma van de jaren 1540 en de jaren 1550 over. Er waren calvinisten en pighisten. Nog steeds gaat deze strijd voort. Het was het zwaartepunt van de kerkgeschiedenis, en ook het zwaartepunt van het calvinisme. Calvijn was in negatieve zin geobsedeerd met Pighius. Vanuit deze discussie vormde hij zijn verdere theologie.

Door theologische overdrijving, voortgestuwd door Augustinus, wilde Calvijn de wil van de mens geheel platleggen, niet door dwang, maar door noodzaak, wat in principe hetzelfde is, om zo de mens zelfs in zijn willen geheel afhankelijk te maken van de God van de Uitverkiezing. Dat is het robotische ervan.

Pighius strijdt hiertegen, maar heeft zijn eigen eigenaardigheden. Het kan vergeleken worden met de strijd die Augustinus had met Pelagius. Augustinus stelde dat er alleen verlossing was door genade, de onverdiende gave, terwijl Pelagius stelde dat de verlossing eerlijk verdiend loon is. Vanwege gesjoemel van aardse loonsystemen en de tirannie ervan zijn Augustinus en Calvijn dus zeer belangrijk, om het te resetten. Het zijn kapotte klokken, en elke kapotte klok heeft dus twee keer per dag de juiste tijd. Maar zij die dus geheel zich laten meestromen met de feestende Augustinus en Calvijn zijn lui en laf. We zien hierin het gedeformeerde zombificatie-proces van het vlees. Vandaar dat er een tussenvorm moet zijn tussen hervormd en gereformeerd, en tussen remonstrants en gereformeerd, en tussen de preciezen en de rekkelijken, waar Willem van Oranje voor stond, en dat is wat de Nederduits Gereformeerde Kerk is. Soms moeten we rekkelijk zijn, en soms precies, en dat kan alleen geleerd worden op school. Daarover gaat onze catechismus.

Hierin neigen wij meer tot de zwaardere kerken dan de lichtere kerken, maar sommige dingen in de zwaardere kerken moeten lichter en rekkelijker, en andere dingen moeten juist zwaarder en preciezer, dus er zal nog verdere reformatie moeten komen in de zwaardere kerken, wat gebaseerd zal zijn op de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek in twaalf delen, en de nieuwe bijbel, de RV-bijbel, en de nieuwe bijbel catechismus die deze latere reformatie en nieuwe doleantie bespreekt. Zo wordt er ook recht gedaan aan Abraham Kuyper, door zijn systeem te corrigeren, de missing links aan te vullen, en zo het systeem op sleeptouw te nemen, biofeedback aan te geven. Hij is er niet mee gediend als we het zouden

laten als het is. Wielenga, Dooyeweerd en Berkouwer hebben Kuyper's theologie al verder uitgewerkt als basis hiervoor, want het systeem was nog niet klaar. Er kwamen bruggen tot Kant en Barth. Zo kon de doleantie verder.

De mens had de weg tot God te gemakkelijk gemaakt. In hun systemen van goede werken en goede wil waren veel missing links, veel verdraaiingen, en daarom moest Calvijn wel komen als een Ragnarokse reus om de brug tussen God en mens te verbreken, want deze brug was vals en vleselijk, als een toren van Babylon. Maar Calvijn was een probleem op zichzelf, en daarom moest de reformatie wel verder gaan.
